

საქართველოს ფინანსთა მინისტრის

ბრძანება №470

2015 წლის 30 დეკემბერი

ქ. თბილისი

„გადასახადების ადმინისტრირების შესახებ“ საქართველოს ფინანსთა მინისტრის 2010 წლის 31 დეკემბრის №996 ბრძანებაში ცვლილებების შეტანის შესახებ

„ნორმატიული აქტების შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-20 მუხლის მე-4 პუნქტის შესაბამისად, ვბრძანებ:

მუხლი 1

„გადასახადების ადმინისტრირების შესახებ“ საქართველოს ფინანსთა მინისტრის 2010 წლის 31 დეკემბრის №996 ბრძანებით (ვებგვერდი, 060111, 03.01.2011წ., სარეგისტრაციო კოდი 200090000.22.033.016112) დამტკიცებულ ინსტრუქციაში შეტანილ იქნეს შემდეგი ცვლილება:

1. მე-17 მუხლის:

ა) მე-3 პუნქტის „გ“ ქვეპუნქტი ამოღებულ იქნეს;

ბ) მე-4 პუნქტის შემდეგ დაემატოს 4¹ პუნქტი შემდეგი რედაქციით:

„4¹. გადასახადის ან/და სანქციის გადაანგარიშების შედეგად გადასახადის გადამხდელს ეგზავნება კორექტირებული საგადასახადო მოთხოვნა.“.

2. ინსტრუქციის NI-9 და NI-10 დანართები ჩამოყალიბდეს თანდართული რედაქციით.

3. ინსტრუქციის NI-11 დანართი ამოღებულ იქნეს.

4. 21-ე მუხლი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„მუხლი 21. გადასახადის გადამხდელის აღრიცხვის ბარათები და ფორმები

1. გადასახადის გადამხდელის მიერ დეკლარირებული საგადასახადო და არასაგადასახადო (რომელთა ადმინისტრირებას ახორციელებს საგადასახადო ორგანო) ვალდებულებები, დამატებით დარიცხული ან შემცირებული თანხები, დაკისრებული სანქციები, გადახდილი და უკან დაბრუნებული თანხები აღირიცხება გადამხდელთა პირადი აღრიცხვის ელექტრონულ ბარათებზე.

2. მონაცემების ასახვა ხდება პირადი აღრიცხვის შემდეგ ბარათებზე:

ა) გადასახადის გადამხდელის პირადი აღრიცხვის ძირითად ბარათზე (დანართი №I-20), რომელზეც აღირიცხება:

ა.ა) აღიარებული გადასახადის/სანქციის თანხები, მათ შორის გაუქმებული გადასახადების მიხედვით აღიარებული გადასახადის/სანქციის თანხები;

ა.ბ) გადახდილი თანხები;

ა.გ) ზედმეტად გადახდილი თანხები;

ა.დ) უკან დაბრუნებული თანხები;

ა.ე) საქართველოს კანონმდებლობით გათვალისწინებული სხვა საგადასახადო ვალდებულებები, რომელთა გადახდის ვადა საგადასახადო კანონმდებლობით შეჩერებულია (რესტრუქტურისაცია, გაკოტრება, რეაბილიტაცია, საქართველოს ეროვნული ბანკის მიერ კომერციული ბანკისა და მზღვეველის შესაბამისი საქმიანობის ლიცენზიის ჩამორთმევა);

ბ) გადასახადის გადამხდელის დროებითი აღრიცხვის ბარათზე (დანართი №I-20¹), რომელშიც აღირიცხება:

ბ.ა) დამატებით დარიცხული საგადასახადო ვალდებულებები, რომელიც არ არის აღიარებული;

ბ.ბ) საგადასახადო შეთანხმებით გათვალისწინებული თანხები;

ბ.გ.) დამატებით დარიცხული მოსაკრებლის თანხები, რომელიც არ არის აღიარებული;

გ) ჩანაწერების დაზუსტების ბარათზე, რომელიც იხსნება გადასახადის გადამხდელის ბარათზე არასწორად ასახული ჩანაწერების დაზუსტების, მათზე არსებული ნაშთების გამოყვანისა და შემდგომ ამ ჩანაწერების პირადი აღრიცხვის ბარათებზე გადატანის მიზნით (დანართი №I-20);

დ) მოსაკრებლების ბარათზე, იმ აღიარებული მოსაკრებლის სახეების მიხედვით, რომლის ადმინისტრირებას ახორციელებს საგადასახადო ორგანო (დანართი №I-20²).

3. საგადასახადო ორგანოში გადასახადის გადამხდელის მონაცემების სრულად აღრიცხვისათვის იხსნება ტერიტორიული ერთეულების ბიუჯეტების კუთვნილი გადასახადების აღრიცხვის ფორმა (დანართი №I-20³), რომელშიც აისახება:

ა) ქონების გადასახადის აღიარებული საგადასახადო ვალდებულებები და გადახდილი თანხები ადგილობრივი თვითმმართველი ერთეულის მიხედვით;

ბ) საშემოსავლო გადასახადის აღიარებული საგადასახადო ვალდებულებები და გადახდილი თანხები: სახელმწიფო ბიუჯეტის, აჭარის და აფხაზეთის ა.რ. და ადგილობრივი თვითმმართველი ერთეულის ბიუჯეტის მიხედვით.

4. გადასახადის გადამხდელის ბარათებზე და აღრიცხვის ფორმებში აღრიცხული თანხები (გარდა ამ მუხლის მე-2 პუნქტის „გ“ ქვეპუნქტით და მე-3 პუნქტით განსაზღვრულ ბარათზე/აღრიცხვის ფორმაზე დაფიქსირებული თანხებისა) აისახება გადასახადის გადამხდელის ჯამური ანგარიშგების ფორმაში (დანართი №I-20⁴).

5. გადასახადის გადამხდელის პირადი აღრიცხვის ბარათებზე არსებული აღიარებული საგადასახადო დავალიანების საფუძველზე იწარმოება გადასახადის გადამხდელის მიერ გადახდილი თანხების აღრიცხვა-ანგარიშგება გადასახადებისა და სანქციების მიხედვით. ბიუჯეტში გადახდილი გადასახადების აღრიცხვა-ანგარიშგების წესი და ფორმები განისაზღვრება საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით.

6. გადასახადის გადამხდელის მიერ გადახდილი თანხების განაწილება ხდება გადასახადის გადამხდელის პირადი აღრიცხვის ბარათის მიხედვით არსებულ აღიარებულ საგადასახადო დავალიანების თანხებზე საქართველოს საგადასახადო კოდექსით დადგენილი თანმიმდევრობით.

7. თუ გადასახადის გადამხდელის მიერ გადახდილი გადასახადების ან/და სანქციების თანხა აღემატება აღიარებული საგადასახადო დავალიანების თანხას, საგადასახადო ორგანო ზედმეტად გადახდილ თანხას შემდგომ დარიცხული და აღიარებული საგადასახადო დავალიანების დასაფარავად მიმართავს.

8. გადასახადის გადამხდელის პირადი აღრიცხვის ბარათებისა და აღრიცხვის ფორმების წარმოება გულისხმობს მათი გახსნის, მონაცემების შეტანის, გაერთიანების/გაყოფის, გადაცემის და დახურვის პროცედურებს.

9. გადასახადის გადამხდელის პირადი აღრიცხვის ბარათებსა და აღრიცხვის ფორმებს აწარმოებენ საგადასახადო ორგანოს უფროსის/მოადგილის ბრძანებით განსაზღვრული უფლებამოსილი პირები.

10. გადასახადის გადამხდელის პირადი აღრიცხვის ბარათის კომპიუტერიზებული დამუშავების დროს პროგრამულად უნდა იქნეს უზრუნველყოფილი მონაცემთა ბაზასთან დაშვების უფლების მქონე მომხმარებელთა განსაზღვრა, მათი შემოწმება და იდენტიფიცირება სისტემაში ყოველი შესვლის დროს.“.

5. NI-20 დანართი ჩამოყალიბდეს თანდართული რედაქციით.

6. NI-20 დანართის შემდეგ დაემატოს NI-20¹, NI-20², NI-20³ და NI-20⁴ დანართები თანდართული

რედაქციით.

7. 22-ე მუხლი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„მუხლი 22. ბარათების/აღრიცხვის ფორმების გახსნა და მონაცემების შეტანა

1. ამ ინსტრუქციის 21-ე მუხლის მე-2 პუნქტის „ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული გადასახადის გადამხდელის პირადი აღრიცხვის ბარათი იხსნება პროგრამულად, საიდენტიფიკაციო ნომრის მინიჭებისთანავე, ხოლო იმავე მუხლის მე-2 პუნქტის „ბ“, „გ“, და „დ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული ბარათები შესაბამისი გარემოებების არსებობის შემთხვევაში.

2. არარეზიდენტი პირის მიერ საქართველოში მუდმივი დაწესებულების გარეშე საქმიანობის განხორციელების შემთხვევაში, პირადი აღრიცხვის ბარათი საგადასახადო ორგანოში იხსნება მისი საგადასახადო ვალდებულების დეკლარირების ან ზედმეტად გადახდილი თანხის ასახვისა და დაბრუნების შემთხვევაში.

3. პირისათვის, რომელიც იხდის ექსპორტის და იმპორტის გადასახდელებს, პირადი აღრიცხვის ბარათი იხსნება მის მიერ სასაქონლო ოპერაციის განხორციელებისას, ხოლო მისი იდენტიფიცირება ხდება კანონმდებლობით დადგენილი წესით.

4. ბარათებში და აღრიცხვის ფორმებში მიეთითება გადასახადის გადამხდელის სრული დასახელება/სახელი და გვარი, საიდენტიფიკაციო ნომერი და საგადასახადო წელი (პერიოდი), ხოლო იმ გადასახადის გადამხდელთა ბარათზე, რომლებიც იყენებენ დაბეგვრის სპეციალურ რეჟიმებს, ბარათზე მიეთითება აგრეთვე იმ სპეციალური დაბეგვრის რეჟიმის სახე, რომელსაც იყენებს გადასახადის გადამხდელი.

5. ბარათებზე და აღრიცხვის ფორმებში მონაცემთა შეტანის საფუძველს წარმოადგენს:

ა) გადასახადის გადამხდელის მიერ წარმოდგენილი საგადასახადო და საბაჟო დეკლარაციები (გაანგარიშებები), მათ შორის, დაზუსტებული დეკლარაციები;

ბ) საგადასახადო ორგანოსა და სხვა უფლებამოსილი ორგანოების შემოწმების მასალები და სხვა სათანადო ინფორმაცია;

გ) საგადასახადო ორგანოს მიერ გაფორმებული დასკვნები (მათ შორის, სასაქონლო ოპერაციის განხორციელებისას წარმოშობილი ვალდებულებების შესრულების და გადასახადის გადახდის ვადების გაგრძელების შესახებ დასკვნები);

დ) გადასახადის გადამხდელის მიერ წარმოდგენილი წერილობითი ინფორმაცია;

ე) გადახდილი თანხების შესახებ ინფორმაცია;

ვ) კანონიერ ძალაში შესული სასამართლოს გადაწყვეტილებები;

ზ) სამართალდარღვევის ოქმები;

თ) საქართველოს კანონმდებლობით უფლებამოსილი ორგანოს გადაწყვეტილება საგადასახადო ვალდებულების გადავადებაზე, განსაზღვრაზე ან შემცირებაზე;

ი) სახელმწიფო ხაზინიდან და საბანკო დაწესებულებებიდან მიღებული ამონაწერები და სხვა დოკუმენტები;

კ) კომერციული ბანკის ან მისი მომსახურე საანგარიშსწორებო – საპროცესინგო ცენტრის მიერ მიწოდებული ელექტრონული შეტყობინება გადახდის ოპერაციის შესახებ;

ლ) საქართველოს საგადასახადო კოდექსის დადგენილ მოთხოვნათა შესაბამისად გადასახადის ან/და სანქციის თანხის ჩამოწერის თაობაზე საგადასახადო ორგანოს გადაწყვეტილება.

6. ბარათებისა და აღრიცხვის ფორმების წარმოების წესი განისაზღვრება შემოსავლების სამსახურის

უფროსის ბრძანებით.“.

8. 22¹ მუხლის შემდეგ დაემატოს შემდეგი შინაარსის 22² მუხლი:

„მუხლი 22². აღიარებული საგადასახადო დავალიანების დაფარვის წესი

1. აღიარებული საგადასახადო დავალიანების დაფარვა ხორციელდება შემდეგი თანამიმდევრობით:

ა) გადასახადის თანხა;

ბ) ჯარიმა;

გ) საურავი.

2. ამ მუხლის პირველ პუნქტში აღნიშნული თანამიმდევრობის მიხედვით აღიარებული საგადასახადო დავალიანება იფარება საგადასახადო დავალიანების წარმოშობის თარიღის რიგითობის გათვალისწინებით.

მაგალითი 1:

შპს „ელიტას გადასახადის გადამხდელის პირადი აღრიცხვის ბარათზე 2 აპრილს დეკლარაციით დარიცხული აქვს მოგების გადასახადი 300 ლარი. ამასთან, 16 აპრილის მდგომარეობით დღგ-ის დეკლარაციით დაერიცხა 200 ლარი, გადასახადის გადამხდელს ასევე ერიცხება ჯარიმა 100 ლარი.

20 აპრილს გადასახადის გადამხდელმა გადაიხადა 200 ლარი, ხოლო 24 აპრილს – 400 ლარი.

მოცემულ შემთხვევაში:

შპს „ელიტას“ მიერ პირველად გადახდილი 200 ლარით ჯერ დაიფარება მოგების გადასახადში არსებული ძირითადი თანხა – 300 ლარი, როგორც უფრო ადრე წარმოშობილი საგადასახადო დავალიანება. 24 აპრილს გადახდილი 400 ლარით დაიფარება მოგების გადასახადში დარჩენილი თანხა 100 ლარი (300-200), შემდგომ დღგ-ის თანხა – 200 ლარი. ხოლო დარჩენილი 100 ლარით ჯარიმის თანხა.”.

9. ინსტრუქციის №II-04 დანართი ჩამოყალიბდეს თანდართული რედაქციით.

10. 33-ე მუხლის:

ა) მე-5 პუნქტი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„5. დეკლარაციის III ნაწილის:

ა) მე-15 უჯრაში მიეთითება – საქართველოს საგადასახადო კოდექსის მე-100 მუხლით დადგენილი ნორმებით განსაზღვრული ერთობლივი შემოსავალი, რომელიც მიიღება საანგარიშო პერიოდში ნებისმიერი ფორმით ან/და საქმიანობით (გარდა საქართველოს საწარმოს მიერ გაცემული და გადახდის წყაროსთან დაბეგრილი დივიდენდისა, საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 130-ე მუხლის მე-4 და მე-5 ნაწილების შესაბამისად მიღებული დივიდენდებისა და 131-ე მუხლის მე-5 და მე-6 ნაწილების შესაბამისად მიღებული პროცენტებისა), მათ შორის, შემოსავალი, რომელიც საქართველოს საგადასახადო კანონმდებლობით გათვალისწინებულია საშემოსავლო გადასახადისგან. ამასთან, როცა დეკლარაციას ავსებს არარეზიდენტი ფიზიკური პირი დაკავებული თანხების დაბრუნების მოთხოვნით, დეკლარაციის მე-15 უჯრაში შეიტანება მხოლოდ საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 134-ე მუხლის პირველი ნაწილის „გ“, „დ“ „დ¹“ და „ე“ ქვეპუნქტების შესაბამისად საქართველოში არსებული წყაროდან მიღებული შემოსავლები;

ბ) მე-16 უჯრაში – მიკრო და მცირე ბიზნესის სპეციალური რეჟიმით დაბეგვრას დაქვემდებარებული ერთობლივი შემოსავალი;

გ) მე-17 უჯრაში – რეზიდენტი ფიზიკური პირის მიერ საქართველოს ფარგლებს გარეთ მიღებული შემოსავალი;

დ) მე-18 უჯრაში აისახება – მონაცემი, რომელიც მიიღება მე-15 უჯრაში ასახულ ერთობლივ შემოსავალს გამოკლებული ტოტალიზატორის სისტემურ-ელექტრონული ფორმით მომწყობი პირის

ერთობლივი შემოსავალი (უჯრა 20), მიკრო და მცირე ბიზნესის სტატუსის მქონე ფიზიკური პირების სპეც.რეჟიმით დაბეგვრას დაქვემდებარებული შემოსავლების აღრიცხვის ფორმის მე-2 და მე-4 სტრიქონებში მითითებული შემოსავლების ჯამი (დანართი „ა“), არასამეწარმეო/არაეკონომიკური საქმიანობით მიღებული შემოსავლების/სარგებლის და კუთვნილი საშემოსავლო გადასახადის გაანგარიშების ფორმის მე-3 და მე-4 სვეტების ჯამი (დანართი „ბ“), ფიზიკური პირის მიერ საქართველოში არსებული დიპლომატიური სტატუსის მქონე საერთაშორისო ორგანიზაციისაგან ან/და თავისუფალი ინდუსტრიული ზონის საწარმოსგან მიღებული ხელფასების ჯამი (დანართი „გ“) და საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 82-ე მუხლის პირველი ნაწილით დადგენილი შეღავათები;

ე) მე-19 უჯრაში – სამეწარმეო საქმიანობის ფარგლებში ფიზიკური პირის მიერ ქონების იჯარიდან მიღებული შემოსავლები, რომელიც ექვემდებარება მიმდინარე გადასახდელების დარიცხვას;

ვ) მე-20 უჯრაში – შეიტანება ტოტალიზატორის სისტემურ-ელექტრონული ფორმით მომწყობი პირის მიერ ამ საქმიანობის მიხედვით განსაზღვრული ერთობლივი შემოსავალი, რომელიც საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 309-ე მუხლის მე-16 ნაწილის შესაბამისად იბეგრება 5%-იანი განაკვეთით;

ზ) 21-ე და 22-ე უჯრებში – საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 145-ე მუხლის მე-2 ნაწილის შესაბამისად სასაქონლო-მატერიალური ფასეულობათა ღირებულება, შესაბამისად საანგარიშო პერიოდის დასაწყისისათვის და საანგარიშო პერიოდის ბოლოსათვის;

თ) 23-ე უჯრაში – მე-18 უჯრაში ასახული ერთობლივი შემოსავლის მიღებასთან დაკავშირებული და გამოქვითვას დაქვემდებარებული ან/და აღსადგენი ხარჯები (24-ე-32-ე უჯრების ჯამი), მათ შორის:

თ.ა) მე-24 სტრიქონში – საგადასახადო წლის განმავლობაში მიღებული ყველა სასაქონლო - მატერიალური ფასეულობა, მიუხედავად საქართველოს საგადასახადო კოდექსით ერთობლივი შემოსავლიდან გამოქვითვისათვის დადგენილი შეზღუდვებისა, მათ შორის: კაპიტალიზებადი, უსასყიდლოდ (ჩუქებით) მიღებული, ძირითადი საშუალების ლიკვიდაციის შედეგად მიღებული, ინვენტარიზაციის შედეგად გამოვლენილი ზედმეტობა და სხვა;

თ.ბ) 25-ე უჯრაში – საანგარიშო პერიოდში გახარჯული ელექტროენერგიის, ბუნებრივი აირის, წყლის ღირებულება;

თ.გ) 26-ე უჯრაში – საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 101-ე მუხლის შესაბამისად ხელფასის სახით ფაქტობრივ განაცემებზე (სარგებელზე) გაწეული ხარჯი;

თ.დ) 27-ე უჯრაში – კრედიტისათვის (სესხისათვის) გადახდილი ან გადასახდელი პროცენტები, არაუმეტეს საქართველოს ფინანსთა მინისტრის მიერ დადგენილი წლიური პროცენტის ფარგლებში, შესაბამისი პერიოდის პროპორციულად (საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 107-ე მუხლი), მიუხედავად საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 142-ე მუხლის მე-4 ნაწილით დადგენილი შეზღუდვებისა;

თ.ე) 28-ე უჯრაში – საამორტიზაციო ანარიცხები ძირითადი საშუალებების და არამატერიალური აქტივების მიხედვით, რომელიც გამოიანგარიშება საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 111-ე, 113-ე და 119-ე მუხლების შესაბამისად;

თ.ვ) 29-ე უჯრაში – საანგარიშო წლის განმავლობაში 1000 ლარამდე ღირებულების ამორტიზაციას დაქვემდებარებული ძირითადი საშუალებების ღირებულება, რომელიც საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 111-ე მუხლის მე-2 ნაწილის მიხედვით ექვემდებარება ერთობლივი შემოსავლიდან გამოქვითვას ექსპლუატაციაში გადაცემისას;

თ.ზ) 30-ე უჯრაში – საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 112-ე მუხლის მიხედვით საგადასახადო წლის განმავლობაში 100-პროცენტიანი ამორტიზაციის დარიცხვის გზით სრულად გამოქვითული ამორტიზაციას დაქვემდებარებული და ექსპლუატაციაში შესული ძირითადი საშუალებების ღირებულება. ამასთან, სრულად გამოქვითვის უფლება არ ვრცელდება ლიზინგით გაცემულ და ისეთ ძირითად საშუალებებზე, რომლებიც არ ექვემდებარება ამორტიზაციას;

თ.თ) 31-ე უჯრაში – საქართველოს საგადასახადო კოდექსი 111-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თითოეულ

ჯგუფში შემავალი, ეკონომიკური საქმიანობისათვის გამოყენებული ძირითადი საშუალების რემონტის ხარჯები, რომლის ოდენობა არ უნდა აღემატებოდეს საანგარიშოს წინა საგადასახადო წლის ბოლოსათვის შესაბამისი ჯგუფის ღირებულებითი ბალანსის 5 პროცენტს. ამასთან, თუ გადასახადის გადამხდელი ძირითადი საშუალებების გამოქვითვისას იყენებს საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 112-ე მუხლის ნორმას, მაშინ ძირითადი საშუალებების აღნიშნული ნაწილისათვის რემონტის ხარჯებთან მიმართებაში 5-პროცენტიანი შეზღუდვის წესი არ გამოიყენება;

თ.ი) 32- ე უჯრაში ჩასაწერი თანხა განისაზღვრება შემდეგი წესით:

თ.ი.ა) მიეთითება ყველა სხვა ნებისმიერი ხარჯი, რომელიც დაკავშირებულია შემოსავლის მიღებასთან (გარდა, 24-ე-31-ე სტრიქონებისა და საქველმოქმედო ორგანიზაციებზე გაცემული თანხებისა), მიუხედავად იმისა, გადასახადის გადამხდელს აქვს თუ არა მათი გამოქვითვის უფლება, ამასთან არ არის ასახული სხვა უჯრებში, როგორიცაა:

თ.ი.ა.ა) სადაზღვევო შენატანების ხარჯები, საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 118-ე მუხლის შესაბამისად;

თ.ი.ა.ბ) წარმომადგენლობითი ხარჯები, რომლებიც განისაზღვრება საქართველოს საგადასახადო კოდექსის მე-8 მუხლის 33-ე ნაწილის მიხედვით. ამასთან, მისი ოდენობა საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 116-ე მუხლის შესაბამისად არ უნდა აღემატებოდეს საგადასახადო წლის განმავლობაში მიღებული ერთობლივი შემოსავლის 1 პროცენტს;

თ.ი.ა.გ) სამეცნიერო-კვლევითი, საპროექტო და საცდელ-საკონსტრუქტორო მომსახურების ხარჯები, საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 110-ე მუხლის მიხედვით;

თ.ი.ა.დ) რეალიზებულ საქონელთან ან მომსახურებასთან დაკავშირებული უიმედო ვალები, საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 108-ე მუხლის შეზღუდვების გათვალისწინებით;

თ.ი.ა.ე) ბიოლოგიურ აქტივზე ფაქტობრივად გაწეული ხარჯი;

თ.ი.ა.ვ) გამოქვითვას დაქვემდებარებული სხვა ხარჯი;

თ.ი.ბ) განისაზღვრება წინა საანგარიშო პერიოდების ხარჯი, რომელთა გამოქვითვის უფლება მოპოვებულია საანგარიშო პერიოდში.

თ.ი.გ) განისაზღვრება თანხა, რომელთა გამოქვითვის უფლება არ აქვს გადასახადის გადამხდელს, თუმცა იგი ასახულია „თ.ი.ა“ ქვეპუნქტში და დეკლარაციის 24-ე-31-ე სტრიქონებში. მათ შორის:

- საშემოსავლო გადასახადისაგან გათავისუფლებულ შემოსავალზე გაწეული დანახარჯი;
- საანგარიშო წლის განმავლობაში კაპიტალიზებული სასაქონლო-მატერიალური ფასეულობები;
- შეძენებზე გაწეული დანახარჯები, რომელზეც პირს სრული ოდენობით ან ნაწილობრივ არ აქვს გამოქვითვის უფლება (მაგ.: მიკრობიზნესის სტატუსის მქონე ფიზიკური პირისგან შეძენილ საქონელზე/მომსახურებაზე გაწეული ხარჯი);
- დღგ-ის გადამხდელად რეგისტრაციის დღისათვის ჩასათვლელი დღგ-ის თანხა, რომელიც მიკუთვნებული იყო სასაქონლო-მატერიალურ ფასეულობებზე;
- ხარჯი საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 142-ე მუხლის მე-4 ნაწილით დადგენილი შეზღუდვების გათვალისწინებით ;
- სხვა დანახარჯები, რომელიც არ განეკუთვნება ერთობლივი შემოსავლიდან გამოსაქვით ხარჯს;

თ.ი.დ) „თ.ი.ა“ და „თ.ი.ბ“ ქვეპუნქტის შესაბამისად განსაზღვრული თანხების ჯამი მცირდება „თ.ი.გ“ ქვეპუნქტით განსაზღვრული თანხით, სხვაობა შეიტანება დეკლარაციის 32-ე სტრიქონში.

შენიშვნა: შესაძლებელია 32-ე სტრიქონის მნიშვნელობა და აქედან გამომდინარე, 23-ე უჯრის

მნიშვნელობაც იყოს უარყოფითი სიდიდე;

ი) 33-ე უჯრაში –21-ე და 23-ე უჯრებში ასახულ მონაცემთა ჯამი;

კ) 34-ე უჯრაში – მე-18 და 22-ე უჯრებში ასახულ მონაცემთა ჯამი;

ლ) 35-ე უჯრაში – მე-18 უჯრაში შეტანილი საქართველოში არსებული წყაროდან მიღებული და საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 154-ე მუხლის პირველი ნაწილის შესაბამისად გადახდის წყაროსთან დაბეგრილი შემოსავლები. ამასთან, აღნიშნულ უჯრაში არ შეიტანება საქართველოს ფარგლებს გარეთ მიღებული შემოსავლი, გადახდის წყაროსთან დაბეგრილი ის შემოსავალი, რომელიც მიღებულია არასამეწარმეო საქმიანობის ფარგლებში ქონების იჯარით გაცემით. და აგრეთვე საქართველოში არსებული წყაროდან მიღებული და გადახდის წყაროსთან დაბეგრილი იმ პირთა შემოსავალი, რომლებიც დაკავებულია გადასახადის დაბრუნების მოთხოვნით ავსებენ დეკლარაციას;

მ) 36-ე უჯრაში – დეკლარაციის 35-ე უჯრაში ასახული საქართველოში არსებული წყაროდან ხელფასის სახით მიღებული და გადახდის წყაროსთან დაბეგრილი შემოსავალი;

ნ) 37-ე უჯრაში – სსკ-ის 82-ე მუხლის მე-2 ნაწილის მიხედვით საშემოსავლო გადასახადით დაბეგვრისაგან გათავისუფლებული დასაბეგრი შემოსავალი;

ო) 38-ე უჯრაში – წინა წლების აუნაზღაურებელი ზარალი, რომელიც ექვემდებარება გამოქვითვას, მაგრამ არა უმეტეს წინა 5 საგადასახადო წლის ზარალისა, უჯრის შევსებისას გაითვალისწინება საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 121-ე მუხლით დაწესებული ნორმები;

პ) 39-ე უჯრაში – შემოსავალი, რომელიც ექვემდებარება დაბეგვრას (საქართველოს საგადასახადო კოდექსით დადგენილი 20%-იანი განაკვეთით) მიიღება: 34-ე უჯრაში ასახულ მონაცემს გამოკლებული 33-ე უჯრაში ასახული მონაცემი, გამოკლებული 35-ე უჯრაში ასახული მონაცემი, გამოკლებული დაბეგვრისაგან გათავისუფლებული დასაბეგრი შემოსავალი (უჯრა 37) და გამოკლებული წინა საანგარიშო წლების ზარალი (უჯრა 38);

ჟ) მე-40 უჯრაში – მიეთითება ტოტალიზატორის სისტემურ-ელექტრონული ფორმით მომწყობი პირის 5%-იანი განაკვეთით დასაბეგრი შემოსავალი, რომლის გამოანგარიშებისას მე-20 უჯრაში ასახულ მონაცემს 37-ე უჯრაში ასახული მონაცემი (სრულად ან ნაწილობრივ) აკლდება იმ შემთხვევაში, თუ 39-ე უჯრაში ასახული ციფრი ნულის ტოლია და 37-ე გრაფაში მითითებული შეღავათი სრულად არ იქნა გამოყენებული 39-ე გრაფის გამოანგარიშებისას;

რ) 41-ე უჯრაში – საშემოსავლო გადასახადი, რომელიც მიიღება 39-ე და მე-40 უჯრებში ასახული მონაცემების შესაბამის განაკვეთებზე ნამრავლის ჯამით.

ს) 42-ე უჯრაში – საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 154-ე მუხლის პირველი ნაწილის მიხედვით, საქართველოში გადახდის წყაროსთან დაკავებული და ბიუჯეტში გადახდილი გადასახადის თანხა, ან სხვა შემთხვევაში ამ პირის მიერ ბიუჯეტში გადახდილია საშემოსავლო გადასახადის თანხა, თუ დეკლარაცია ივსება საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 153-ე მუხლის მე-4, ასევე 132-ე მუხლის მე-3 და 134-ე მუხლის მე-3 ნაწილების შესაბამისად, გადასახადის გადაანგარიშების ან დაბრუნების მოთხოვნით. ამასთან, გათვალისწინებული უნდა იქნეს, რომ დეკლარაციის 42-ე უჯრაში აისახება გადახდის წყაროსთან დაკავებული ის გადასახადები, რომელზეც არსებობს გადახდის დამადასტურებელი საბუთი;

ტ) 43-ე უჯრაში – კუთვნილი საშემოსავლო გადასახადი, რომელიც მიიღება 41-ე და 42-ე უჯრების მონაცემთა დადებითი სხვაობით;

უ) 44-ე უჯრებში აისახება საქართველოს საბიუჯეტო კოდექსის შესაბამისად ადგილობრივი თვითმმართველი ერთეულ(ებ)ის ბიუჯეტებში გადასახდელი საშემოსავლო გადასახადი, თითოეული ადგილობრივი თვითმმართველი ერთეულის მითითებით;

ფ) 45-ე უჯრაში – საქართველოს საგადასახადო 154-ე მუხლის პირველი ნაწილის, 153-ე მუხლის მე-4, 132-ე მუხლის მე-3 და 134-ე მუხლის მე-3 ნაწილების შესაბამისად, დაკავებული გადასახადის

დაბრუნების მოთხოვნით, ფიზიკური პირის (მათ შორის, მეწარმე ფიზიკური პირი) მიერ წარდგენილი დეკლარაციით განსაზღვრული დასაბრუნებელი გადასახადის ოდენობა, რომელიც მიიღება დეკლარაციის 42-ე და 41-ე უჯრებში ასახულ მონაცემთა სხვაობით, იმ პირობით, რომ 42-ე უჯრაში ასახული საქართველოში გადახდის წყაროსთან დაკავებული გადასახადის თანხა აღემატება დეკლარაციის 41-ე უჯრაში გამოანგარიშებულ საშემოსავლო გადასახადის თანხას;

ქ) 46-ე უჯრაში – კაპიტალიზირებადი ხარჯები.“;

ბ) მე-5 პუნქტის შემდეგ დამატოს შემდეგი შინაარსის მე-6 - მე-8 პუნქტები:

„6. დეკლარაციის დანართი „ა“ ივსება მიკრო და მცირე ბიზნესის სტატუსის მქონე ფიზიკური პირების მიერ, სპეციალური რეჟიმით დაბეგვრას დაქვემდებარებულ შემოსავლებთან დაკავშირებით.

ა) დანართი „ა“-ს პირველ უჯრაში – შეიტანება საშემოსავლო გადასახადის განაკვეთი, მცირე ბიზნესის სტატუსის მქონე მეწარმე ფიზიკური პირის შემთხვევაში 5% ან 3%, ხოლო მიკრო ბიზნესის შემთხვევაში ჩაიწერება 0%.

ბ) მე-2 უჯრაში – მიკრო და მცირე ბიზნესის სპეციალური რეჟიმით დაბეგვრას დაქვემდებარებული ერთობლივი შემოსავალი. მათ შორის:

ბ.ა) მე-3 უჯრაში – აისახება საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 82-ე მუხლის მე-2 ნაწილის შესაბამისად საშემოსავლო გადასახადით დაბეგვრისაგან გათავისუფლებული დასაბეგრი შემოსავალი, ამასთან, თუ აღნიშნული შეღავათი სრულად გამოიყენება დეკლარაციის III ნაწილში, იგი არ ექვემდებარება აღნიშნულ სვეტში ასახვას, ხოლო დადგენილი შეღავათის დეკლარაციის III ნაწილში ნაწილობრივ გამოყენების შემთხვევაში მიეთითება შეღავათის დარჩენილი ოდენობა;

ბ.ბ) მე-4 უჯრა – ივსება მხოლოდ მიკრო ბიზნესის სტატუსის მქონე ფიზიკური პირის მიერ იმ შემთხვევაში, თუ მას აქვს საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 84-ე მუხლის მე-2 ნაწილით გათვალისწინებული შემოსავალი, რომელზეც არ ვრცელდება ერთობლივი შემოსავლის 30 000-ლარიანი შეზღუდვა;

გ) მე-5 უჯრაში – სპეციალური რეჟიმით დაბეგვრას დაქვემდებარებული შემოსავლის მიღებასთან დაკავშირებული ხარჯები. მათ შორის, მე-6 უჯრაში – ხელფასის სახით დაქირავებულებზე გადახდილი თანხები;

დ) მე-7 უჯრაში – საშემოსავლო გადასახადი დასაბეგრ შემოსავალზე, რომელიც მიიღება მე-2 უჯრასა და მე-3 უჯრას შორის სხვაობის თანხის საშემოსავლო გადასახადის პირველ უჯრაში მითითებულ განაკვეთზე გამრავლებით. მათ შორის, მე-8 უჯრებში აისახება „საქართველოს საბიუჯეტო კოდექსის“ შესაბამისად ადგილობრივი თვითმმართველი ერთეულ(ებ)ის ბიუჯეტებში გადასახადელი საშემოსავლო გადასახადი; თითოეული ადგილობრივი თვითმმართველი ერთეულის მითითებით.

7. დეკლარაციის დანართი „ბ“-ს უჯრებში მონაცემები აისახება უჯრების დასახელებების (შინაარსის) შესაბამისად, ამასთან:

ა) მე-2 სვეტში – აისახება მიღებული შემოსავლის სახე:

ა.ა) არასამეწარმეო საქმიანობის ფარგლებში ქონების იჯარით/ქირით გაცემით მიღებული შემოსავალი, რომელიც საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 81-ე მუხლის პირველი ნაწილის შესაბამისად ექვემდებარება 20%-იანი განაკვეთით დაბეგვრას, ან/და ამავე მუხლის მე-2 ნაწილის შესაბამისად იბეგრება 5%-იანი განაკვეთით. ამასთან, აღნიშნული შემოსავლის დაბეგვრისას არ გაითვალისწინება გაწეული ხარჯები;

ა.ბ) არასამეწარმეო საქმიანობის ფარგლებში აქტივის რეალიზაციით მიღებული ნამეტი, რომელიც საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 81-ე მუხლის პირველი ნაწილის შესაბამისად ექვემდებარება 20%-იანი განაკვეთით დაბეგვრას ან/და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის შესაბამისად იბეგრება 5%-იანი განაკვეთით;

ა.გ) არაეკონომიკური საქმიანობით მიღებული სარგებელი;

ბ) მე-3 სვეტში – აისახება მიღებული შემოსავალი, რომელიც საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 154-ე მუხლის შესაბამისად დაბეგრულია გადახდის წყაროსთან;

გ) მე-4 სვეტში – აისახება მიღებული შემოსავალი, რომელიც ექვემდებარება დაბეგვრას საგადასახადო კანონმდებლობით დადგენილი წესით;

დ) მე-5 სვეტში – საქართველოს საგადასახადო კანონმდებლობის მიხედვით საშემოსავლო გადასახადით დაბეგვრისაგან გათავისუფლებული და დაბეგვრისაგან გათავისუფლებული დასაბეგრი შემოსავლის ოდენობა, ამასთან, თუ საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 82-ე მუხლის მე-2 ნაწილით დადგენილი შეღავათი დეკლარაციის III ნაწილში ან/და დეკლარაციის დანართი „ა“-ში სრულად გამოიყენება, დადგენილი შეღავათი არ ექვემდებარება აღნიშნულ სვეტში ასახვას, ხოლო ნაწილობრივი გამოყენების შემთხვევაში მიეთითება შეღავათის დარჩენილი ოდენობა;

ე) მე-6 სვეტში – აისახება საშემოსავლო გადასახადის შესაბამისი განაკვეთი (20%, 5%);

ვ) მე-7 სვეტში – აისახება დანართი „ბ“-ს შესაბამისად დარიცხული საშემოსავლო გადასახადის ოდენობა (თანხა);

ზ) მე-8 სვეტში აისახება ადგილობრივი თვითმმართველი ერთეულ(ებ)ის დასახელება, დასაბეგრი ობიექტების შესაბამისად;

8. დეკლარაციის დანართი „გ“-ს ავსებენ საქართველოს მოქალაქე ფიზიკური პირები, რომელთაც საქართველოში არსებული დიპლომატიური სტატუსის მქონე ორგანიზაცი(ებ)იდან ან/და თავისუფალ ინდუსტრიულ ზონის საწარმო(ებ)იდან მიიღეს ხელფასი და აღნიშნული არ დაბეგრულა გადახდის წყაროსთან. დეკლარაციის დანართი „გ“-ს უჯრებში მონაცემები აისახება უჯრების დასახელებების (შინაარსის) შესაბამისად, ამასთან:

ა) პირველ სვეტში – აისახება ხელფასის გაცემის თვე;

ბ) მე-2 სვეტში – აისახება საქართველოს მოქალაქე ფიზიკური პირის მიერ, საქართველოში არსებული დიპლომატიური სტატუსის მქონე საერთაშორისო ორგანიზაციებიდან ან/და თავისუფალ ინდუსტრიულ ზონის საწარმო(ებ)იდან მიღებული ხელფასის ოდენობა;

გ) მე-3 სვეტში – საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 82-ე მუხლის მე-2 ნაწილით დადგენილი შეღავათის ოდენობა, ამასთან თუ შეღავათი სრულად გამოიყენება დეკლარაციის III ნაწილსა ან/და დანართი „ა“-სა და დანართი „ბ“-ში, დადგენილი შეღავათი არ ექვემდებარება აღნიშნულ სვეტში ასახვას, ხოლო ნაწილობრივი გამოყენების შემთხვევაში მიეთითება შეღავათის აუთვისებელი ოდენობა;

დ) მე-4 სვეტში – აისახება საშემოსავლო გადასახადის განაკვეთი;

ე) მე-5 სვეტში – აისახება დანართი „გ“-ს შესაბამისად დარიცხული საშემოსავლო გადასახადის ოდენობა (თანხა);

ვ) მე-6 და მე-7 სვეტში – აისახება „საქართველოს საბიუჯეტო კოდექსის“ შესაბამისად აჭარისა და აფხაზეთის ავტონომიური რესპუბლიკის რესპუბლიკურ ბიუჯეტში გადასახადელი საშემოსავლო გადასახადი.“.

11. 34-ე მუხლის მე-4 პუნქტი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„4. ორგანიზაციაში დაქირავებით მუშაობის შედეგად საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 101-ე მუხლის შესაბამისად მიღებულ ნებისმიერ საზღაურზე (სარგებელზე) დაქირავებული პირის მიერ საშემოსავლო გადასახადი გადახდას ექვემდებარება ყოველთვიურად, არა უგვიანეს საანგარიშო თვის მომდევნო თვის 15 რიცხვისა.“.

12. NII-05 დანართის ნაწილი II ჩამოყალიბდეს თანდართული რედაქციით.

13. 36-ე მუხლის მე-2 პუნქტი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„2. დეკლარაციის ფორმის II ნაწილის გრაფებში აისახება:

ა) მე-8 გრაფაში – ჩუქებით მიღებული მატერიალური აქტივის ფასი (ღირებულება) (ლარი) – განისაზღვრება საბაზრო ფასით, საქართველოს საგადასახადო კოდექსის მე-18 მუხლის მიხედვით;

ბ) მე-9 გრაფაში მემკვიდრეობით მიღებული მატერიალური აქტივის ფასი (ღირებულება) (ლარი) – განისაზღვრება საბაზრო ფასით, საქართველოს საგადასახადო კოდექსის მე-18 მუხლის მიხედვით;

გ) მე-10 გრაფაში – მატერიალური აქტივის ჩუქებასთან დაკავშირებული გამოქვითვას დაქვემდებარებული ხარჯი (ასეთის არსებობის შემთხვევაში);

დ) მე-11 გრაფაში – მატერიალური აქტივის მემკვიდრეობის მიღებასთან დაკავშირებული გამოქვითვას დაქვემდებარებული ხარჯი (ასეთის არსებობის შემთხვევაში);

ე) მე-12 და მე-13 გრაფებში – გრაფების შესაბამისად აისახება დასაბეგრი შემოსავალი კანონმდებლობით დადგენილი შეღავათების გათვალისწინებით. ამასთან, პირები, რომლებიც ეწევიან ეკონომიკურ საქმიანობას (მ.შ., დაქირავებულნი) ამ დეკლარაციის შევსებისას არ გამოიყენებენ საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 82-ე მუხლით გათვალისწინებულ შეღავათებს (გარდა საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 82-ე მუხლის პირველი ნაწილის „ი“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული შეღავათისა). შეღავათების გამოყენების მიზნით საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 153-ე მუხლის მე-4 ნაწილის თანახმად, მათ შეუძლიათ საგადასახადო ორგანოში წარადგინონ დეკლარაცია გადასახადის გადაანგარიშებისა და ანაზღაურების მოთხოვნით;

ვ) მე-14 გრაფაში – გადასახდელი საშემოსავლო გადასახადის თანხა, რომელიც მიიღება მე-15 და მე-16 გრაფების ჯამით

ზ) მე-15 გრაფაში - გადასახდელი საშემოსავლო გადასახადის თანხა საქართველოს საგადასახადო კოდექსის შესაბამისად, რომელიც გამოითვლება დასაბეგრი შემოსავლის (მე-12 გრაფა) გამრავლებით საშემოსავლო გადასახადის განაკვეთზე;

თ) მე-16 გრაფაში - გადასახდელი საშემოსავლო გადასახადის თანხა საქართველოს საგადასახადო კოდექსის შესაბამისად, რომელიც გამოითვლება დასაბეგრი შემოსავლის (მე-13 გრაფა) გამრავლებით საშემოსავლო გადასახადის განაკვეთზე;

ი) მე-17 და მე-18 გრაფებში - აისახება მატერიალური აქტივის მიღების (რეგისტრაციის) თარიღი - რიცხვი, თვე, წელი;

კ) მე-19 გრაფაში – მიღებულ მატერიალურ აქტივებზე კუთვნილი გადასახადის გადახდის ვადები გაიწერება 2 წელზე ვადებისა, თანხების და შესაბამისი ადგილობრივი თვითმმართველი ერთეულის დასახელების მითითებით.”.

14. დანართი №II-06 -ის III ნაწილი ჩამოყალიბდეს თანდართული რედაქციით.

15. 38-ე მუხლის მე-6 პუნქტს დაემატოს შემდეგი შინაარსის $\text{ქ}^1\text{-ქ}^3$ ქვეპუნქტები“:

„ ქ^1) 57¹ უჯრებში აისახება „საქართველოს საბიუჯეტო კოდექსი“-ს შესაბამისად აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკის რესპუბლიკურ ბიუჯეტში გადასახადელი საშემოსავლო გადასახადი;

ქ^2) 57² უჯრებში აისახება „საქართველოს საბიუჯეტო კოდექსი“-ს შესაბამისად აფხაზეთის ავტონომიური რესპუბლიკის რესპუბლიკურ ბიუჯეტში გადასახადელი საშემოსავლო გადასახადი“.

16. 66-ე მუხლი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„მუხლი 66. უკუდაბეგვრის წესით დარიცხული და გადახდილი დღგ-ის თანხის აღრიცხვა.

უკუდაბეგვრის წესით დარიცხული დღგ-ის თანხების საგადასახადო ვალდებულება აღირიცხება გადასახადის გადამხდელის პირადი აღრიცხვის ბარათზე.“.

17. დანართი №IV-01-ის განყოფი III ჩამოყალიბდეს თანდართული რედაქციით.

18. 88-ე მუხლის მე-6 პუნქტის შემდეგ დაემატოს შემდეგი შინაარსის მე-7 პუნქტი:

„7. ადგილობრივი თვითმმართველი სუბიექტების ტერიტორიული ერთეულების მიხედვით გადასახადელი ქონების გადასახადის საგადასახადო ვალდებულებები აისახება დანართი NI-20³-ში.“.

19. 112-ე მუხლის მე-14 პუნქტის შემდეგ დაემატოს შემდეგი შინაარსის მე-15 და მე-16 პუნქტები:

„15. 2015 წლის 1 ივლისამდე საანგარიშო პერიოდებზე, დღგ-ის გადამხდელად რეგისტრირებული საგადასახადო აგენტის მიერ უკუდაბეგვრის წესით დარიცხული დღგ-ის ბიუჯეტში გადახდის მიზნით საბანკო ანგარიშიდან თანხის ჩამოწერის დამადასტურებელი დოკუმენტი ითვლება დღგ-ის ჩათვლის დოკუმენტად და, შესაბამისად ჩასათვლელო თანხა დადგენილი წესით აისახება საბანკო ანგარიშიდან

თანხის ჩამოწერის საანგარიშო პერიოდის დღე-ის დეკლარაციაში.

16. 2015 წლის 1 ივლისამდე საანგარიშო პერიოდებზე უკუდაბეგვრის სპეცბარათზე დარიცხული დღე-ის დაფარვის მიზნით, საგადასახადო ორგანოს მიერ, ცალკეული გადასახადების (მათ შორის, დღე-ის) მიხედვით არსებული ზედმეტად გადახდილი თანხის უკუდაბეგვრით გადასახდელი დღე-ის გადახდის ანგარიშზე გადატანისას, გადამხდელისათვის გაგზავნილი შეტყობინება ითვლება უკუდაბეგვრის წესით დარიცხული დღე-ის გადახდის დამადასტურებელ დოკუმენტად და დღე-ის გადამხდელს აძლევს დღე-ის ჩათვლის უფლებას (უკუდაბეგვრის სპეცბარათზე თანხის გადატანის საანგარიშო პერიოდის მიხედვით).“.

მუხლი 2

ეს ბრძანება ამოქმედდეს 2016 წლის 1 იანვრიდან.

ფინანსთა მინისტრი

ნოდარ ხადური

